Lietas Nr. C11080716
Lietas arhīva Nr. C-0807-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs, 2016. gada 22. augustā

Cēsu rajona tiesa, tiesnese L. Karlsone,

izskatot rakstveida procesā civillietu /pers. A/ (turpmāk - prasītājs) maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk - atbildētāja) par uzturlīdzekļu piedziņu,

k o n s t a t ē j a ,

ka 2016. gada 4. jūlijā tiesā saņemtais prasītāja maza apmēra prasības pieteikums pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas nosacījumiem pakļauts izskatīšanai tiesā.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna – dēla /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam. Pieteikumā norādīts, ka laulības laikā /datums/dzimis dēls /pers. C/, un ka atbildētāja ir bērna māte, bet par bērna tēvu reģistrēts prasītājs, ko apliecina ieraksti bērna dzimšanas apliecībā. Prasītājs norāda, ka bērns dzīvo kopā ar viņu un atrodas viņa apgādībā. Norāda, ka atbildētāja bērna audzināšanā nepiedalās un uzturlīdzekļus bērnam nemaksā. Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas dēla uzturam 111 EUR mēnesī jeb 1 332 EUR gadā, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā, līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai. Prasītājs lūdzis uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt ar prasības iesniegšanas dienu, sprieduma izpildi noteikt nekavējošu. Norādījis, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama.

2016. gada 5. jūlijā saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem un pamatojoties uz 2016. gada 5. jūlija lēmumu par civillietas ierosināšanu, atbildētājai uz deklarēto dzīvesvietu nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojuma veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai tiesā līdz 2016. gada 20. jūlijam. Tiesneses noteiktajā termiņā paskaidrojums no atbildētājas nav saņemts. No lietā esošās pasta sūtījumu izdrukas redzams, ka sūtījums adresātam nav piegādāts.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ar tiesneses 2016. gada 8. augusta lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2016. gada 22. august no kura sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Pie minētiem, lietā konstatētiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst, ka atbildētājai par celto prasību un sprieduma noraksta saņemšanu ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Lieta izskatāma, pamatojoties uz lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Ja atbildētājam nav deklarētās dzīvesvietas adreses un viņš nav norādījis savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu, tiesas dokumentus nosuta uz lietas dalībnieka saskaņā ar šā likuma 54.^{1} panta pirmo daļu norādīto adresi.

Bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3. punkta nosacījumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta otrajā un piektajā daļā noteikto kārtību, prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa ierakstītā vēstulē nosūtīti uz atbildētājas deklarēto adresi, bet sūtījums 2016. gada 11. augustā saņemts atpakaļ tiesā, beidzoties tā glabāšanas termiņam, jo pēc uzaicinājuma adresāts nav ieradies to saņemt uz pastu. Tiesa atzīst, ka atbildētājai prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa nosūtīta pienācīgā veidā un uzskatāms, ka atbildētāja šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmusi, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasītāja prasība par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam ir pamatota, likumīga un apmierināma tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem – dēla /pers. C/ dzimšanas apliecības kopiju (lietas 8. lapa) prasītājs ir pierādījis, ka nepilngadīgā bērna māte ir atbildētāja, bet par bērna tēvu reģistrēts prasītājs, kā arī to, ka uz tiesas sēdes dienu dēls ir 13 gadus vecs. No lietā esošās VMIS izdrukas (lietas 24. lapa) redzams, ka nepilngadīgā bērna deklarētā dzīvesvieta ir atbildētājas dzīvesvietā – /adrese/, bet no 2014. gada 22. oktobra vienošanās 2.3. punkta, kas noslēgta pie zvērinātas notāres Rūtas Ķēniņas redzams, ka bērns dzīvos kopā ar tēvu (vīru) viņa izvēlētajā dzīvesvietā un viņš īstenos ikdienas aizgādību pār bērnu (lietas 10. lapa).

Tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, kas nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Vecāku pienākums apgādāt savus bērnus ir absolūts. Tas apstāklis, ka atbildētājas ienākumi tiesai nav zināmi, neatņem tiesai tiesību noteikt uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru", kuros noteikts, ka katram vecākam neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam no 7 gadu vecuma līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 27. augusta noteikumiem Nr. 656 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas

tarifa likmi" grozījumiem (spēkā no 2016. gada 1. janvāra) sākot ar 2016. gada 1. janvāri valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 370 EUR . Tādējādi pēc matemātiska aprēķina bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai (30% no 370 EUR = 0,30 x 370 EUR = 111 EUR), mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāka mantiskā stāvokļa sākot ar 2016. gada 1. janvāri 111 EUR mēnesī.

Prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētājas uzturlīdzekļus bērna uzturam valstī noteiktajā minimālajā apmērā. Tādēļ tiesa uzskata, ka nav tiesiskas nozīmes atbildētājas mantiskā stāvokļa vērtējumam un no atbildētājas piedzenamais uzturlīdzekļu apmērs nepilngadīgā bērna uzturam nav saistāms un samērojams, ne ar atbildētājas, ne ar prasītāja mantisko stāvokli, ne ar bērna vajadzībām.

Tiesai nav pamata apšaubīt to, ka atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam nemaksā, jo atbildētāja nav pierādījusi, ka nodrošina bērnu ar minimālo uzturlīdzekļu apmēru, nav cēlusi iebildumus pret prasībā norādīto.

Ņemot vērā augstāk norādīto, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma un no atbildētājas prasītāja labā piedzenami līdzekļi nepilngadīgā bērna – dēla /pers. C/ uzturam 111 EUR mēnesī, bet ne mazāk, kā Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama no 2016. gada 4. jūlija un turpināma līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1. punktu šajā daļā tiesas spriedums izpildāms nekavējoši.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētājas valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu konkrētajā lietā valsts nodeva pēc matemātiska aprēķina (111 EUR x 12 mēneši = 1 332 EUR; 15% no 1 332 EUR = 199,80 EUR nosakāma 199,80 EUR apmērā. Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – par tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu lietā ir 5,15 EUR. Tādējādi no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi 204,95 EUR apmērā, jo prasītājs saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvots.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai dodams 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu, 42. panta pirmo daļu, 43. panta ceturto daļu, 193. pantu, 250.[25] pantu tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnā apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, par labu /pers. A/, uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 111 EUR (simt vienpadsmit *euro*) mēnesī līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai, bet ne mazāk, kā Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā.

Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt nekavējoši, sākot ar 2016. gada 4. jūliju.

Uzturlīdzekļi ieskaitāmi prasītāja AS „SEB banka" kontā Nr. /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/, par labu valstij valsts nodevu 199,80 EUR (simt deviņdesmit deviņi *euro* un 80 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,15 EUR (pieci *euro* un 15 centi).

Noteikt /pers. B/ termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese L. Karlsone